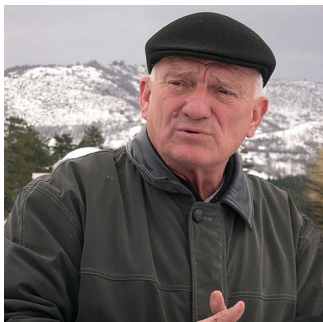

(Политика, 6. 4. 2011)

Реакција на текст [Ђорђа Вукадиновића "Случај Дивјак и српски систем вредности"](#)

Вукадиновић се упушта у изузетно осетљиву тему која искључиво припада полицији, судству и тужилаштву. Он генерала Јована Дивјака оптужује по систему рекла-казала, па га квалификује и ратним злочинцем, иако је Дивјак, између осталог, носилац највишег француског одликовања Легије части, а Француска није месна заједница. Генерал Дивјак се показао као човек храбрости, хуманисти и одлучности. Дивјак је својим делом, у Добровољачкој улици, спасао апсолутни део војника да сви не изгину и да се не претворе у буктињу од разјарене руље паравојних формација.

У овом случају, Вукадиновић је и полицајац и тужилац и судија. Нека виси генерал. Вукадиновић свесно, својим писањем, учествује у општој помами против Сарајева, као главног града БиХ. Вукадиновић себи допушта да напада и НВО и њене активисте. Он и њему слични потпомаже БХ јахаче апокалипсе. Тиме продужава агонију дугу две деценије, да је БиХ још увек географски, а не државни појам и земља без адресе. Дотле Република Српска фигурира као једина република у свету која није држава, али задаје главобоље, и грађанима БиХ и свима од ОУН до Европске уније.